

می‌کنم که این قدر صریح می‌گویم) اما باور کنید که باز هم آن فیلم دو میلیارد تومان هم نمی‌فروشد. فیلمی که نمی‌فروشد، نمی‌فروشد! حسن توکل نیا در پایان گفت: اصلا این صد فیلمی که مدام به ما یادآوری می‌شوند، چرا پشت اکران هستند؟ برای این که جنبه تجاری‌شان ضعیف است. سینمادار رغبت نمی‌کند آن‌ها را زود به نمایش بگذارد. به همین دلیل هم هست که الان سینماداران به چینش اکران فیلم‌های نوروز اعتراض دارند و می‌گویند که این چینش کمی ضعیف است. برای این که آن‌ها فیلمی می‌خواهند که فروش داشته باشد. می‌خواهند دخل و خرج کنند و سالن‌های‌شان بچرخد. به هر حال این سالن‌ها هزینه دارند. سینمادار هم طبعاً به دنبال این است که سالن‌هایش این قدر خالی نمانند تا بتواند دخل و خرج کند. از طرفی همین نکته خودش تبلیغی می‌شود برای کسانی که می‌خواهند سالن بسازند.

عباس اکبری (فیلمنامه‌نویس و تهیه‌کننده):

با افراد موافق اکران فیلم‌های کم‌دی در نوروز هم عقیده‌ام

عباس اکبری مترجم، فیلمنامه‌نویس و تهیه‌کننده پیشکسوت سینما در خصوص چینش اکران نوروز ۱۴۰۳ و اعتراض‌هایی که از سمت برخی سینماگران به آن وارد شده بیان کرد: متأسفانه به دلیل این که هیچ کدام از فیلم‌های منتخب نوروز ۱۴۰۳ را ندیده‌ام، نمی‌توانم در مورد چیدمان آن‌ها اظهار نظر کنم، اما با افرادی که به دلیل هم زمانی ماه رمضان و تعطیلات نوروز، این چینش را نیازمند به فیلم‌های کم‌دی بیشتری دانسته‌اند، هم عقیده‌ام. چون هفته دوم تعطیلات عید نوروز ۱۴۰۳ مصادف می‌شود با نیمه دوم ماه رمضان که روزهای بسیار سنگینی است. شاید اکران نوروز می‌توانست با تعداد بیشتر فیلم‌های کم‌دی، از میزان سنگینی این ایام کم کند.

سیدمحسن وزیری (بازیگر و تهیه‌کننده):

فقط کم‌دی که نمی‌شود!

سیدمحسن وزیری بازیگر، فیلمنامه‌نویس و تهیه‌کننده قدیمی سینما در مورد چینش اکران نوروز سال آینده بیان کرد: به نظر من فیلم‌های نوروز ۱۴۰۳ بسیار خوب و درست انتخاب شده‌اند. این چیدمان با چینش اکران نوروز سال‌های گذشته تفاوت زیادی دارد، این بار دیگر شاهد این ماجرا نبودیم که فقط چهار فیلم کم‌دی بگذارند و بقیه ژانرها را فاکتور بگیرند. انواع فیلم‌ها همچون فیلم‌های اجتماعی، درام، کم‌دی، دفاع مقدس و کودک و نوجوان در آن لحاظ شده است.

وی افزود: طبعاً مردم هم می‌خواهند در تمام ژانرهای سینما، فیلم تماشا کنند. چیدمان اکران فیلم‌ها باید به گونه‌ای باشد که همه مخاطبانش را از هر قشر و سلیقه‌ای، راضی نگاه دارد. در چینش اخیر این اتفاق رقم خورده و در ایام تعطیلات عید پیش رو مردم هم می‌توانند فیلم کم‌دی تماشا کنند، هم اجتماعی و همان‌طور که مخاطبان بزرگسال در هر سنی از بین فیلم‌های اجتماعی، جنگی، طنز و... به تماشای فیلم مورد علاقه‌شان می‌روند، کودکان هم می‌توانند برای دیدن فیلم‌های مختص خودشان به سینما بروند. امیدوارم که در نتیجه چنین چینش کارآمدی، سینمای پر رونقی داشته باشیم. او در خصوص اعتراض برخی از پخش‌کنندگان به این چیدمان گفت: فقط کم‌دی که نمی‌شود! پس بقیه فیلم‌ها را باید چه کار کنند؟! تمام فیلمسازان دنیا، فیلم را برای تماشای مردم می‌سازند. این که توقع داشته باشیم فقط به فیلم‌های کم‌دی توجه شود، درست نیست. پس فیلمسازان ژانرهای دیگر سینما چه می‌شوند؟ همه سینماگران ما در هر سبک و ژانری، هم زحمت کشیده‌اند هم در این شرایط سخت اقتصادی، هزینه کرده‌اند. هزینه ساخت فیلم‌های کم‌دی و غیر کم‌دی یکی است. در حقیقت اغلب فیلم‌های فیلمسازان ما با هزینه‌های تقریباً یکسانی تولید می‌شوند. به هر حال همه سینماگران علاقه‌مند به کار کم‌دی نیستند و در ژانرهای دیگری فیلم می‌سازند، اما کمتر از فیلم‌های کم‌دی هزینه نمی‌کنند، پس به میزان فیلمسازان ژانر کم‌دی حق دارند که فیلم‌هایشان دیده شود نه کمتر از آن‌ها.

تهیه‌کننده «آواز خوان» اظهار داشت: واقعا برای افرادی که فیلم‌های‌شان اکران و دیده نمی‌شود، ناراحت می‌شوم. برای جوان‌هایی که پدر و مادرشان برای تولید فیلم آن‌ها سرمایه گذاشته‌اند یا افرادی که می‌شنوم خانه خود را فروخته‌اند و از پول فروش خانه‌شان فیلم ساخته‌اند، فیلم‌هایی که هنوز دیده نشده‌اند. محسن وزیری در پایان گفت: من خودم فیلم طنز می‌سازم ولی دوست دارم همه فیلم‌ها دیده شوند. امیدوارم این اتفاق بیفتد، همه فیلم‌ها دیده شوند و فروش داشته باشند، همه هم کم‌دی نباشند!

در اکران نوروزی

که در حال حاضر فروش خوبی دارند، همه بالای دوازده هفته اکران داشته‌اند، حتی بالای بیست هفته. هیچ اشکالی هم ندارد.

تهیه‌کننده «کاغذ بی خط» با اشاره به نوع اکران فیلم‌های متفاوت، خاطر نشان کرد: سال گذشته، فیلم من را در هفته دهم اکران، کلا از پرده سینما پایین کشیدند. در واقع به فیلم «چند می‌گیری گریه کنی ۲» و خیلی فیلم‌های دیگر ظلم شد. در یک فصل‌هایی می‌بینیم که به چند فیلم اجازه اکران نامحدود می‌دهند، دوباره بعد از یک مدت، جلوی این کار را می‌گیرند. یعنی اتفاق به گونه‌ای است که انگار فیلم‌های خاصی حتماً باید این اکران‌ها را داشته باشند، تا می‌رسند به فیلم‌های آدم‌های شاید معمولی‌تر، دوباره این نخ را می‌کشند و می‌گویند که نه هیچ فیلمی بیشتر از دوازده هفته، اجازه اکران ندارد. به نظرم این کار غلط است. توکل نیا معتقد است: به نظر من هر فیلمی که فروش خوبی دارد باید ده هفته اکرانش را برود. بعد از ده هفته اکران، در سینمایی که بالای چهار سالن دارد به صورت آزاد و در سینمایی که زیر چهار سالن دارد به صورت تک سانس نمایش داده شود. این قانون باید همیشه وجود داشته باشد. او در ادامه اظهار داشت: ما دائماً با این بهانه مواجه هستیم که «صد فیلم یا بیشتر پشت اکران داریم». خیلی خب این که کاری ندارد، بیابند از بین همان صد فیلمی که همیشه بهانه می‌شوند، ماهی ده فیلم را اکران کنند. ولی باور کنید که هیچ اتفاقی نمی‌افتد. اصلاً ماهی چهار فیلم از همان فیلم‌ها را به اکران بگذارند. به جز آن‌ها هم دیگر هیچ فیلمی به نمایش نگذارند! باز هم نمی‌فروشند. فیلمی که نمی‌فروشد، نمی‌فروشد. فیلمی که فروش ندارد حتی اگر روزانه ده سانس، در تمام سینماهای تهران به نمایش بگذارید، (عذر خواهی

و پخش‌کننده‌ها داده شود و به شیوه‌های متفاوت، علاقه‌مندی‌هایی برایشان به وجود آورند. به نظرم برای این که سینماداران همین فیلم‌ها را پخش کنند؛ می‌توانند ارگان‌ها را پای کار بیاورند تا نصف قیمت یا با تخفیف بلیت بخرند و ارگان‌ها کمک کنند تا تبلیغات این فیلم‌ها در تلویزیون و روی بیلبوردها دیده شود. این مقوله بسیار مهمی است و به نظرم خیلی خوب است که شروع این اتفاق‌ها از زمان عید نوروز باشد.

حسن توکل نیا (تهیه‌کننده):

سه فیلم تجاری در هر فصل باید اکران شود

حسن توکل نیا تهیه‌کننده قدیمی سینمای ایران در خصوص چینش اکران نوروزی ۱۴۰۳ بیان کرد: به نظرم چینش اکران نوروز پیش رو به لحاظ تجاری کمی ضعیف است و باید یک فیلم تجاری‌تر دیگر که امید بیشتری به فروشش وجود دارد مانند فیلم «تمساح خونی»، به این فیلم‌ها اضافه می‌شد. البته به فیلم‌ها جسارت نکنیم، فیلم‌های دیگر نیز فروش خواهند داشت. حرف من این است که سینمای ایران در این پنج شش ماهه اخیر فیلم‌هایی با فروش بالای صد میلیارد تومانی داشته و ما باید این روند را حفظ کنیم، نباید این درصد را از بین ببریم.

وی در ادامه توضیح داد: این اتفاق مستلزم این است که حتماً در هر فصل حداقل سه فیلم تجاری در حال اکران داشته باشیم و مطمئن باشیم دو تای آن‌ها بالای صد میلیارد تومان فروش خواهند داشت. ضمن این که واقعا نمی‌دانم با زمان «حداکثر دوازده هفته» اکران فیلم‌ها، چه اتفاقی برای سینما می‌افتد؟ چون فیلم‌هایی هم